

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA

Päättöjuhla su 29.6.2014 klo 14.30

Lasse Nikkarikoski

”Torilla tavataan! Taivas aukeaa!”

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Kristuksessa rakkaat kuulijat! Luen teille Voittajan lupauksen Matteuksen evankeliumin viimeisestä jakeesta (28:20): ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Kiitän Evankeliumiyhdistyksen ja koko juhkakansan puolesta Lahden seurakuntayhtymää, kaupunkia ja teitä jokaista talkootyössä tavalla tai toisella mukana ollutta. Ja vieläkin ehtii mukaan, sillä purkaminen on edessäpäin. Jos voit auttaa niin kiitos! Usealle teistä tämä on ollut aikamoinen urakka. Jos nimiä luettelen, jää aina joku mainitsematta ja siksi pyydän; ota näistä kiitoksista omasi. Jumala teitä jokaista siunatkoon. Ja kiitos Sinulle, hyvä juhlavieras, että tulit. Samoin kiitos sinulle joka rakensit rukousten, sanojen ja tekojen kautta näitä juhlia. Muistakaamme myös täältä lähtiessämme esirukouksin niin toinen toisiamme kuin evankeliumin työtä lähellä ja kaukana.

Näillä juhlilla on levätty teeman ”Voittajan puolella”, alla ja osallisuudessa. Toivottavasti olet saanut vakuuttua siitä, että Vapahtajamme seurassa on paikka juuri Sinulla. Sen hyväksi nämä juhlit ovat rakennetut, että Sinä uskoisit, että minä uskoisin, että yhdessä uskoisimme. Ja näin rohkenisimme tarttua päivän töihin siinä levossa, minkä voi antaa vain tietoisuus siitä, että Herran seurassa saan tänäänkin elää.

Minulla on varattuna Sinulle kaksi viestiä. Ensin katkelma Raamatusta, Efesolaiskirjeen kuudennesta luvusta, kehotuksen ja rohkaisun sana. Herramme on varustanut ja varustaa meidät: ”Lopuksi: vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä. Pukekaa yllenne Jumalan taisteluvälineet, jotta voisitte pitää puolianne Paholaisen juonia vastaan. Emmehän me taistele ihmisiä vastaan vaan henkivaltoja ja voimia vastaan, tämän pimeyden maailman hallitsijoita ja avaruuden pahoja henkiä vastaan. Ottakaa siis yllenne Jumalan taisteluvälineet, niin että kykenette pahan päivän tullen tekemään vastarintaa ja selviytymään taistelusta pystyssä pysyen. Seiskää lujina! Kiinnittäkää vyöksenne totuus, pukeutukaa vanhurskauden haarniskaan ja sitokaa jalkineiksenne alttius julistaa rauhan evankeliumia. Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä, ottakaa Hengen miekka, Jumalan sana. Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta.”

Toiseksi haluan kuljettaa meitä jo hiukan kohti Sastamalaa, vuoden 2015 juhlia. Voittajan seurassa oleminen merkitsee Jumalan lapseutta. En siis saa asioita ansioista vaan armosta. Siksi se on levollista. Ja missä tämä meille vakuutetaan? Ei suinkaan järkemme, tekemisemme tai tuntemuksiemme kautta, koska ne kaikki ovat vaihtuvaa todellisuutta – joskus jopa päivittäin. Jumalamme on rakkaudessaan antanut varmemman, pysyvemmän vakuuden: Sanansa, Pyhän Raamatun. Ja nyt tuohon toiseen katkelmaan.

”Otto Laitinen kirjoittaa kirjassaan Lampaan villoja lukeneensa vuonna 1953 ‘Nuorison ystävässä’ palstalta ‘Matkan varrelta’ jutun. ”Kauan sitten olin saunassa erään tunnetun pastorin ja hänen lastensa kanssa (Kaustisen kirkkoherrana kuollut rovasti Harri Pirilä ja hänen Matti-poikansa, k.1977) Pesin hänen Matti-poikaansa ja kysäisin Matilta: ‘Kenenkäs lapsi sinä olet?’ **Minä olen Jumalan lapsi**’, vastasi hän, silloin ehkä neljän,

viiden vuoden ikäinen. 'Mistäs sinä se tiedät, että olet Jumalan lapsi?' Odotin hänen papin poikana sanovan jotain sellaista, että isä on sen sanonut tai että äiti on niin opettanut, olihan äiti uskova opettaja. Mutta eipäs! Vastaukseksi tuli: '**Se on kirjassa**'. 'Missä kirjassa?' '**Raamatussa!**' Ja niin se onkin. Sanoohan Raamattu, että Jeesus on meidät lunastanut lain alta Jumalan lapsen asemaan, että kaste on uudestisyntymisen peso ja että me kaikki olemme Jumalan lapsia uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa....
Matin kuolinilmoituksessa oli nämä sanat: "Kun sydän seisahtaa, Jeesus on mun..."

eli Voittajan matkassa jo nyt, kuoleman hetkellä ja lopulta ikuisesti perillä Taivaan kirkkaudessa. Tervetuloa kotiin on kutsu kaikille Voittajan matkaan ja kutsu taivaan kotiin. Hänen, armollisen Herramme seurassa siunattua kotimatkaa Sinulle.

Nousemme nyt tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme, ottamaan vastaan lähtötoivotuksen ja sitten laulamme Siionin Kanteleesta numeron 492.

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan, ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivaisiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

"Näin Herrani, vannot ja rohkaiset näihin sun sanoihis varmoihin turvautumaan. Kun aika on lähteä Karitsan häihin, vain armoosi turvaten nukkua saan." (Siionin Kannel 171:2)

Lähtekää rauhassa. Olkaa rohkeat, pitäkää hyvästä kiinni, älkää vastatko pahaan pahalla. Rohkaiskaa arkoja, tukekaa heikkoja, auttakaa sorrettuja, kunnioittakaa kaikkia ihmisiä. Rakastakaa ja palvelkaa Herraa Pyhän Hengen voimassa iloiten.

Siunatkoon ja varjelkoon teitä Kaikkivaltias, Kolmiyhteinen Jumala, Isä (+), Poika ja Pyhä Henki nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

(Laulu 492)